

fører og som jeg for min Del ogsaa ønsker det. Jeg er derfor af den Mening, at hvis man havde handlet korrekt, havde man paa selve Finansloven givet et stærkere Udtryk for den Anvendelse, som man mener, at dette Overflud skal gives. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, efter som vi rimeligvis snart faa Lejlighed til at debattere denne Sag under et andet specielt Lovforlags Behandling, og for saa vidt kan man komme tilbage til selve Spørgsmaalet om Overfluddets Anvendelse paa Finansloven. Det ærede Medlem for Ringløbing Antz Iste Valgkreds (S. C. Christensen) har dernæst paa ny rejst det Spørgsmaal, som er gammel kendt her i Tinget, om man bør stemme for, at en Finanslov, som den foreliggende, under den nuværende Regering skal gaa over til Landstinget eller ikke. Jeg agter at stemme for Overgangen, og gør det ifølge den Politik, som jeg og Meningsfæller af mig have ført i en Række, og som vi i sin Tid ogsaa havde al god Grund til at tro, at ogsaa det ærede Medlems høje Lærer, afbøde Berg, vilde følge. Naar det ærede Medlem nu siger, og saaledes forstod jeg ham, at det særlig i Nar er farligt at gøre det, fordi man kan risikere, at denne Finanslov vil blive brugt til hemmelige Underhandlinger, og at der næppe vilde komme noget godt ud deraf, er jeg enig med ham i, at det er høist sandsynligt, at Finansloven vil blive brugt paa den Maade, men jeg er ogsaa af den Mening, at de hemmelige Underhandlinger allerede have fundet Sted saa længe, at det ikke vil gøre stort, enten vi stemme for eller mod Overgangen. Jeg antager, at vi staa midt i Forligsunderhandlingerne og have staaet der længe. Jeg nærer ikke Tvivl derom, og jeg ser denne Ting bekræftet ved, hvad jeg fornylig, endog i Dag, saa i et Blad, hvori en Mand, som er vel underrettet, nemlig Højres Generalkorrespondent udtaler, at nu var man bleven enig om en Hærløvs. Hvorvidt dette er Tilfældet eller ej, kan jeg ikke afgøre. Jeg kan kun sige, og dermed røber jeg, der er Medlem af Hærundervalget, ikke nogen stor Hemmelighed, at dette Udvalg ikke nogen Sinde har været sammenkaldt, siden det indsendte de foreløbige Spørgsmaal til Regeringen. Efter den Dag, i November Maaned, har Hærundervalget ikke været sammenkaldt eller holdt Møde. Hvis der altsaa finder indgaaende Forhandlinger Sted om Hærløven, hvad man maa tro af mange Grunde, kan jeg kun meddele ærede Medlemmer, som ikke vide dette, at disse finde Sted uden for Udvalget, og at vi, hvis vi skulle gaa til en Hærløvs, næppe ville faa

meget lang Tid til at bestemme vor Stilling dertil. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ringløbing i, at Forhandlingen eller Underhandlingen finder allerede Sted. Spørgsmaalet er derfor kun det, om man da kan sende denne Finanslov over til Landstinget som et yderligere Bidrag til de Underhandlinger, som nu tænkes førte mellem Landstingsmænd og Folketingsmænd og de forskellige Grupperes Førere. Jeg vil dertil sige, at det er ganske uden Risiko. Det er min Stilling til denne Sag. Jeg er overbevist om, at hvis den Finanslov, som her foreligger, tages af den nuværende Regering, har ogsaa den nuværende Regering dermed stillet sig saaledes, at det vil være lettere at faa Bugt med den i Fremtiden, end det har været i Fortiden. Jeg tror ligesom det ærede Medlem, der har behandlet Finansloven i Udvalg sammen med de andre Medlemmer af Finansudvalget, og som er enig i den Form, hvorunder den nu foreligger, at Finansloven næppe er antagelig, som den nu foreligger, for Regeringen, og at vi i den Henseende kunne se med nogen Erfaring tilbage til Fortiden. Den Finanslov, som Folketinget har oversendt til Landstinget i en Række, har hver Gang vist sig uantagelig for Regeringen, og jeg skulde tvivle meget om, at denne Finanslov skulde være mere antagelig for Regeringen end de foregaaende. Derfor tror jeg, at dette er ganske uden Risiko. Jeg er fuldkommen overbevist om, at enten det Forlig kommer eller ikke, som det ærede Medlem frygter, og som jeg for min Del hverten frygter eller haaber noget af, idet jeg i den Henseende ikke stiller mig saa angst maast, som det ærede Medlem — de Herrer maa gøre Forlig, hvis de ville, vi saa saa at se, hvad Fremtiden bringer bagefter — jeg siger, enten det Forlig kommer eller ikke, saa faa vi alligevel Finansloven at se igen. Denne 3dje Behandling er sandelig ikke den sidste Behandling af Finansloven for Folketingets Vedkommende; den vil nok vende tilbage hertil. Derfor mener jeg at burde tilraade de saa Meningsfæller jeg har her i Tinget, ved denne Behandling at handle paa samme Maade, som vi have gjort i en Række, nemlig at stemme for denne af Folketinget saaledes affattede Finanslov. Man kan sige, at vi kunne være tjente med denne Finanslov, dette er Folketingets Finanslov, den stemme vi for. Hvad der sker bagefter, have vi foreløbig aldeles intet Ansvar for, og kan den Regering, der nu sidder, tage Finansloven, saa maa den tage den. Dette har været vor Stilling i en Række, og jeg agter ikke at forandre den, hvilke For-